

Płk. w st. sp. Wędziagolski
z Wilna.

-1-

REFERAT
HISTORYCZNY

Relacja o przejściach więziennych.

Płk. Wędziagolskiego poznalem w transporcie więziennym, wiezionym z Mińska do Połocka. Starzec pełen godności i dumy narodowej, przy końcu podróży osłabł bardzo i prosił współkolegów o pomoc w dalszym transporcie pieszym.

W Połocku grupę więźniów 100 osób przejął liczny konwój ludzki i psi. Płk. Wędziagolski zawiadomił naczelnika więzienia, że ić nie może, gdyż czuje się chory. Został jednak wykpiony i kazano mu iść piešzo. Wzieliśmy płk. Wędziagolskiego pod ramiona i przeszliśmy w ten sposób 300 metrów. Płk. Wędziagolski osłabł jednak zupełnie, rzeził i zwisnął całkiem na rękach - niesiony prawie przez nas - opóźnił transport i stwarzał makabryczne widowisko dla przechodniów Połocka. Naczelnik więzienia, młody lejtnant - dopiero teraz wstrzymał transport i polecił położyć płk. na wóz więzienny, który w między-czasie nadjechał. Dowiedziawszy się kim jest chory, eskortował go sam wraz z psem.

Na podwórzu więziennym położono płk. Wędziagolskiego na ziemi. Po nadjeściu naszej grupy więźniów polecono mu wstać. Próba użyczenia mu pomocy przez zastępcę naczelnika więzienia spotkała się z ostrymi kpinami ze strony naczelnika, który kopniectem zmusił płk. do wstania.

Z płk. Wędziagolskim dzielikiem los w celi więziennej w Połocku w okresie od 12.V. do 12.VI. 1941r., w którym to dniu wywołano dogerrywającego starca do transportu. W tym okresie czasu stan płk. Wędziagolskiego znacznie się pogorszył - dusznica, ataki serca i stały "nienos" spowodowały zupełny upadek sił i wieśniarek przetoczyć ciężkich przejść. Wszelkie usiłowania, by płk. Wędziagolskiego wzięto do szpitala, szeksały na niczem. W czasie wizyt naczelnika więzienia w celi, płk. Wędziagolski odpowiedział dawał harde i ostre. W celi był cichy i zamknięty w sobie. Współczył bliżej zemną. Ostatnio, samo mówienie przychodziło mu bardzo ciężko. Przeczuwał swój zbliżający się koniec i w związku z tym prosił mnie, by o przejściach jego powiadomić córkę Annę Argasińską żonę sekretarza Stanu w Min.P.i T./ osadę Boernerowo Warszawa.

M. Bodnar
-1- Bodnar Edward, por.